

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การอยู่ในการจดจำระลึกถึงเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน โดยการมี การจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป
- คำถาม:** อะไรคือสาเหตุที่บางคนสามารถยอมรับสิ่งที่พ่อพูดได้อย่างง่ายดายในขณะที่ผู้อื่นพบว่าสิ่งนั้นยาก?
- คำตอบ:** ลูกๆ ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลานาน ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่มาเป็นเวลาครึ่งวงจรมายอมรับทุกสิ่งที่พ่อพูดได้อย่างง่ายดายเพราะพวกเขาได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา ผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่จะพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจทุกสิ่ง ผู้คนของศาสนาอื่นไม่สามารถแม้จะเข้าใจความรู้นี้

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ลูกๆ ทั้งหมดกำลังทำอะไร? การจดจำระลึกถึงของลูกนั้นไม่มีสิ่งใดเจือปน หนึ่งในคือการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน และอีกหนึ่งคือการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ลูกทั้งหมดมีการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน เป็นการจดจำระลึกถึงใคร? การจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกก็ถูกตัดออกไปและลูกจะไปถึงที่นั่น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และจากนั้นก็ไปสู่โลกใหม่ ดวงวิญญาณต้องไปที่นั่น เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกกรรมด้วยอวัยวะเหล่านี้ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มนุษย์ทั้งหมดจดจำผู้อื่นมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกต้องจดจำผู้เดียว ในตอนแรกลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งพบาบาทที่สูงสุดเหนือสิ่งใดเท่านั้น นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน พ่อผู้สร้างคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกทั้งหมดได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ลูกไม่ได้รับมรดกจากพี่น้องชาย ลูกที่เป็นผู้ชายได้รับมรดกจากพ่อของเขาเสมอ ลูกสาวก็ได้รับเล็กน้อยด้วยเช่นกัน จากนั้นพวกเขาก็ไปและกลายเป็นหุ้นส่วนครึ่งหนึ่ง (half partners) ที่นี้ลูกทั้งหมดคือดวงวิญญาณและพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เดียว ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะได้รับมรดกของเขาจากพ่อ แม้ว่าลูกอาจจะมีย่างกายเป็นชายหรือหญิง ลูกทั้งหมดคือพี่น้องชาย ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแค่พูดเพื่อให้ได้พูด ชาวฮินดูและมุสลิมเป็นพี่น้องกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลาที่ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น “บราเธอร์” หมายความว่าดวงวิญญาณทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้เดียว และแล้วในฐานะที่เป็นลูกของพระชาติดาบราห์มา ทั้งหมดคือพี่น้องชายหญิง เวลาที่ลูกรู้ว่าทุกคนต้องกลับไปที่นี่จากโลกนี้ บทบาทของมนุษย์ทั้งหมดกำลังมาจับจุดจบในเวลานี้ พ่อมาเพื่อพาลูกไปจากโลกเก่าสู่โลกใหม่ ท่านพาลูกข้ามฟากไป ผู้คนร้องเพลง: โอ คนพายเรือ พาเราข้ามฟากไป! นั่นคือพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข แนนอนว่าโลกเก่านี้ต้องเปลี่ยนแปลงและกลายเป็นโลกใหม่ เริ่มต้นจากโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกมีแผนที่ของทั้งโลกในสติปัญญาของลูก เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้อาศัยของดินแดนที่แสนหวานดินแดนแห่งความสงบ ลูกเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก เมื่อเราอยู่ในโลกใหม่ในยุคทอง ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดก็อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณไม่มีวันถูกทำลาย ดวงวิญญาณมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ในพวกเขาซึ่งไม่มีวันถูกทำลายได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าบางคนเป็นวิศวกรตั้งนั้นในอีก 5,000 ปีต่อมาเขาก็จะกลายเป็นวิศวกรในลักษณะเดียวกัน เขามีชื่อ รูป เวลา และสถานที่เดียวกัน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด การละเล่นนี้คงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลาย และช่วงระยะเวลาของละครคือ 5000 ปี ไม่สามารถยาวกว่าหรือสั้นกว่าแม้ 1 วินาทีได้ นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ทุกคนได้รับบทบาทของเขาเอง ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าดูการละเล่นอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง พ่อไม่ได้มีร่างของท่านเอง ท่านคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเป็นเมลิ็ด และดวงวิญญาณทั้งหมดที่อาศัยอยู่เบื้องบนในโลกที่ไม่มีตัวตนก็ลงมาที่นี่ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของเขา อันดับแรกนั้นเป็นของเหล่าเทพ มีรูปภาพของราชวงศ์ลำดับที่หนึ่ง และต่อมาก็มีรูปภาพของจักรวรรดิ สูงสุดคืออาณาจักรของสุริยวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ไม่มีมนุษย์ใครรู้ว่าอาณาจักรของพวกเขาได้มีการก่อตั้งขึ้นเมื่อไหร่หรืออย่างไร พวกเขาได้เขียนว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นหลายแสนปี พวกเขาไม่รู้จักรั้วประวัติของใคร พวกเขาควรจะรู้เกี่ยวกับชีวประวัติของลักษมีและนารายณ์ เป็นสิ่งที่ผิดที่จะก้มลงอยู่เบื้องหน้าลักษมีและนารายณ์หรือร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาโดยที่ไม่รู้จักพวกเขา พ่อหนึ่งที่นี่และบอกลูกถึงชีวประวัติของคนหลักๆ เวลาที่ลูกรู้ว่าพวกเขาได้ปกครองอาณาจักรของพวกเขาอย่างไร ศรีภุชณะมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ดินแดนของศรีภุชณะมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ศรีภุชณะเป็นเจ้าของสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ได้มีการก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร ลูกประค่านั้นก็มีการสร้างขึ้นตามลำดับกันไป ผู้หนึ่งผู้นี้จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ แต่ในขณะที่กำลังก้าวไป

บางคนก็พ่ายแพ้ มายาทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ จะมีคำกล่าวถึงผู้ที่อยู่ในกองทัพว่า ผู้นี้คือผู้บัญชาการ ผู้นี้คือผู้บัญชาการ และจากนั้นพวกเขาก็ตาย ที่นี้การตายหมายถึงการสูญเสียสภาพของลูก นั่นคือการพ่ายแพ้ต่อมายา จากนั้นพวกเขาก็ตาย มีผู้ที่เคยตะลึงงันกับความไม่รู้, รับฟังความรู้และถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นและแล้วพวกเขาก็จากไป โอ้ มายา! พวกเขากลายเป็นผู้ที่หย่าขาดจากพ่อ พวกเขาตายขณะมีชีวิต พวกเขาเป็นของพ่อแล้วพวกเขาก็จากอาณาจักรของรามและไปสู่อาณาจักรของราวัน สงครามที่พวกเขาได้แสดงไว้ระหว่างฆราวาสและพินดาवासนั้นก็อยู่บนพื้นฐานของสิ่งนี้ พวกเขาได้แสดงให้เห็นสงครามระหว่างเทพและปีศาจด้วย พวกเขาควรจะแสดงเพียงสงครามเดียว! เหตุใดจึงมีสอง? พ่ออธิบายว่าสิ่ง เหล่านี้หมายถึงที่นี้ สงครามหมายถึงความรุนแรง นี่คือนิเวศที่สูงสุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง เวลานั้นลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง ของลูกเป็นเรื่องของพลังโยคะ ลูกไม่ได้ทำอะไรกับผู้ใดด้วยอาวุธฯลฯ ชาวคริสต์เถียนเหล่านั้นมีพลังมากมายที่จะทำเช่นนั้น รัสเซียและอเมริกาคือสองพี่น้อง พวกเขาแข่งขันกันในการทำระเบิดฯลฯ แต่ละคนก็มีพลังมากกว่าอีกคนหนึ่ง พวกเขาที่มีพลังมากที่หากพวกเขาจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกันพวกเขาก็สามารถปกครองโลกได้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่กฎที่ใครก็ตามจะสามารถได้มาซึ่งการปกครองโลกด้วยพลังทางวัตถุ พวกเขาได้แสดงเรื่องราวของแมวสองตัวรบกัน และแมวตัวที่สามที่อยู่ระหว่างกลางก็กินเนย พ่ออธิบายสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดในเวลานี้ ผู้นี้ไม่รู้สิ่งใด พ่อมีรูปเหล่านี้ ฯลฯ ทำด้วยนิมิตที่สูงส่ง และเวลานี้ท่านกำลังอธิบายด้วยเช่นกันว่าผู้คนเหล่านั้นรบบราห์มกันและกันอย่างไร ลูกรับอำนาจในการปกครองของทั้งโลก พวกเขาทั้งสองมีพลังอย่างมาก พวกเขาทำให้ประเทศอื่นรบบราห์มกันและกัน และหลังจากนั้นก็ให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง เพราะธุรกิจของพวกเขาเน้นทรงพลังมาก ก็ต่อเมื่อแมวสองตัวต่อสู้รบราซึ่งกันและกันเท่านั้นที่อาวุธยุทโธปกรณ์ ฯลฯ ทั้งหมดจะถูกใช้ งาน พวกเขาได้ทำให้สองประเทศรบราซึ่งกันและกัน ก่อนหน้านั้นอินเดียสถานและปากีสถานเคยแยกจากกันมาก่อนหน้าหรือไม่? ทั้งสองเคยเป็นหนึ่งเดียวกัน ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลายเป็นนายของโลกด้วยพลังโยคะ ผู้คนเหล่านั้นรบบราห์มกันและกัน และในระหว่างกลางลูกก็ได้รับประทานเนย ลูกได้รับเนย นั่นคืออำนาจในการปกครองโลกและลูกได้รับสิ่งนั้นในวิธีที่ง่ายมาก พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอนลูก ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ นั่นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส, โลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ แน่แน่นอนว่าทุกสิ่งต้องผ่านสภาพสโตประธาน สโต ราโจ และตโม พ่ออธิบายว่า: ลูกไม่มีปัญญาก่อนหน้านั้น เพราะพวกเขาเขียนเกี่ยวกับเวลาว่าเป็นหลายแสนปีในคัมภีร์ ความเลื่อมใสศรัทธาคือความมืดของความไม่รู้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าผู้คนเหล่านั้นพูดว่ายุคเหล็กจะดำเนินไปอีกเป็นเวลาอีก 40,000 ปี อัจชะ อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อลูกไปถึงจุดสิ้นสุดของ 40,000 ปี? ไม่มีใครรู้ เหตุนี้เองจะมีคำกล่าวที่ว่า พวกเขากำลังนอนในการหลับไหลของความไม่รู้ ความเลื่อมใสศรัทธาคือความไม่รู้ มีเพียงพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้นี้ ลูกคือแม่น้ำแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน พ่อมาและสอนลูกๆ นั่นคือลูกๆ ดวงวิญญาณของท่านคือพ่อ ครู และสัตกูรู ไม่มีใครที่จะพูดว่า ผู้นี้คือพ่อครูและกูรูของเรา นี่คือนิเวศที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อ ครูและสัตกูรูที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านเองนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก: พ่อคือพ่อสูงสุดของลูก และลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อ ลูกพูดว่า บาบาท่านคือผู้เดียวนั้น พ่อก็พูดเช่นกันว่า พ่อพบลูกทุกๆวงจร ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด, ผู้สูงสุด ท่านมาที่นี้และอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ เป็นการพูดเท็จอย่างแท้จริงที่จะพูดว่าช่วงระยะเวลาของยุคเหล็กนั้นคือ 40000 ปี ทุกสิ่งรวมอยู่ใน 5000 ปี ลูกเชื่อในสิ่งที่พ่อบอกลูกและลูกเข้าใจสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าลูกไม่เชื่อสิ่งนั้น หากลูกไม่เชื่อ ลูกก็จะไม่มาที่นี้ หากลูกไม่ได้เป็นของศาสนานี้ ลูกก็จะไม่เชื่อสิ่งนี้ พ่อได้อธิบายแล้วว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมายต้องได้รับผลของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา พวกเขาคือผู้ที่ได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ, เป็นนายของโลก มีเพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่เหลืออยู่ การทำลายล้างโลกแก่นี้ได้มีการแสดงไว้ สิ่งเช่นนั้นไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อื่นใด มีเพียงกิตะเท่านั้นที่เป็นคัมภีร์ศาสนาของภารต แต่ละคนควรจะศึกษาคัมภีร์ศาสนาของตนเอง และพวกเขาควรจะรู้จักผู้เป็นหนึ่งเดียวที่ก่อตั้งศาสนานั้นด้วยเช่นกัน เช่นที่ชาวคริสต์เรียนรู้จักพระคริสต์ พวกเขารู้จักพระคริสต์และกราบไหว้บูชาเขาเพียงผู้เดียว ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และดังนั้นลูกจึงกราบไหว้บูชาเหล่าเทพเท่านั้น อย่างไรก็ตามทุกวันนี้ผู้คนพูดว่าพวกเขาเป็นของศาสนาฮินดู เวลานั้นลูกๆ กำลังศึกษาราชโยคะ ลูกคือราชาฤๅษี ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคือพระโยคะฤๅษี มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน การสละละทิ้งของพวกเขาในการละทิ้งบ้านและครอบครัวนั้นอ่อนแอและมีขีดจำกัด การสละละทิ้งและการวางเฉยของลูกคือการละทิ้งทั้งโลกแก่นี้ ก่อนอื่นลูกจะไปยังบ้านของลูก, บ้านที่แสนหวาน และจากนั้นก็ไปสู่ยุคทองในโลกใหม่ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการก่อตั้งขึ้นด้วยบราห์มา ในเวลานี้คือโลกแก่นที่ไม่มีบริสุทธิ์ เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อ นี่คือนิเวศที่จริงแท้แน่นอน ไม่มีเรื่องของการไม่มีศรัทธาในสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนความรู้นี้ พ่อเป็นครูด้วยเช่นกันและเป็นสัตกูรูที่แท้จริงผู้ที่พาเรากลับไปกับท่าน กูรูเหล่านั้นก็ทิ้งลูกไว้ครึ่งทางและจากไป เมื่อกูรูจากไปพวกเขาก็ทำให้อีกคนหนึ่งเป็นกูรู พวกเขาจะทำให้สาวกของกูรูนั้นนั่งบนกัณฑ์ ที่นี้เป็นเรื่องของพ่อกับลูกๆ ที่นั้น

คือครูและสิทธิ์ของสาวกที่มีต่อมรดกนั้น มรดกจะสามารถได้รับจากเพียงพ่อเท่านั้น ซึ่งพบบามาในบาร์ตเท่านั้น ผู้คนเฉลิมฉลองกลางคืนของชีวาและกลางคืนของศรีกฤษณะ ไม่มีดวงชะตาของชีวา ดังนั้นใครจะทำนายอะไรได้? ไม่มีเวลาหรือวันที่แน่นอนสำหรับท่าน พวกเขาได้แสดงเวลาและวันที่ของศรีกฤษณะผู้เป็นอันดับหนึ่ง การเฉลิมฉลองดีพวาลีคือสิ่งที่ผู้คนในโลกทำ ดีพวาลีไม่ได้เป็นไปสำหรับลูกๆ ปีใหม่ของเราและโลกใหม่ของเราที่เรียกว่ายุคทอง เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ผู้คนมากมายไปที่กุ่มกเมล่าเหล่านี้เหล่าเหล่าเหล่านี้อยู่บนริมฝั่งแม่น้ำ มีเมล่ามากมายที่เกิดขึ้น พวกเขาที่มีองค์การที่ปกครองตนเองเช่นกัน บางครั้งภายในองค์การก็มีการทะเลาะเบาะแว้งกันเองอย่างมาก เพราะพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการทะเลาะเบาะแว้งงาๆ พ่อเพียงแต่พูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อ ลูกดวงวิญญาณกลับมาไม่ประธานจากสโตประธาน ลูกมีอัลลอยปะปนในลูก และสิ่งนั้นจะถูกขจัดออกไปได้ด้วยไฟโยคะเท่านั้น ช่วงทองที่รู้สิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคือช่างทองสูงสุด ท่านขจัดอัลลอยของทุกคนและทำให้พวกเขากลายเป็นทองแท้ ท่านวางทองคาลงบนไฟนี้คือโยคะ นั่นคือไฟของการจดจาระลึกถึง เพราะด้วยการจดจาระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะสามารถถูกเผา ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจาะระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน ไม่ใช่ทุกคนจะกลับมาสโตประธาน ทุกคนจะทำความเพียรพยายามอย่างที่พวกเขาเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ บทบาทของดวงวิญญาณสูงสุดนั้นก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน และสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วก็จะเกิดขึ้นต่อไปเรื่อยๆ มันไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ม้วนฟิล์มก็หมุนไปเรื่อยๆ พ่อพูดว่า เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พ่อก็จะบอกสิ่งที่ลึกซึ้งขึ้นแก่ลูก ก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ จงจดจำท่าน: นี่คือความหมายของ “มานมานะบาฟ” ไม่สามารถมีการพูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูด หากจะเป็นศรีกฤษณะพูดแล้วทุกคนก็จะไปหาเขา ทุกคนก็จะตระหนักและรู้จักเขา ในกรณีนั้นแล้วเหตุใดจึงจะมีคำกล่าวที่ว่า เพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายล้านที่รู้จักพ่อ? พ่ออธิบายสิ่งนี้และเหตุนี้เองผู้คนจึงเห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ สิ่งเดียวกันได้เกิดขึ้นมาก่อนหน้านี้เช่นกัน พ่อมาและก่อตั้งศาสนาเทพ คัมภีร์เหล่านี้ทั้งหมด ฯลฯ จะหายไป และคัมภีร์เดียวกันก็จะปรากฏขึ้นอีกครั้งในเวลาของตนเองในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทอง ไม่มีแม้แต่คัมภีร์เดียว ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้เป็นอาณาจักรของความเลื่อมใสศรัทธา ในบรรดาผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือผู้ที่เรียกตนเองว่าศรี ศรี 108 จักกัตกูรู ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งเรียกตนเองว่า 1008! ในความเป็นจริงลูกประคานนั้นหมายถึงที่นี่ เมื่อผู้คนหมั่นลูกประจำพวกเขาที่รู้ว่าผู้เป็นตัวแทนของผู้ที่ไม่มีตัวตน จากนั้นก็มีลูกปิดคู่ บราห์มาและสรัสวตีคือลูกปิดคู่ เพราะนี่คือหนทางครอบครั้ว ผู้คนของหนทางครอบครั้วนั้นจะให้สิ่งใดแก่ผู้คนของหนทางสันโดษหากพวกเขาจะทำให้บุคคลเหล่านั้นเป็นกูรูของพวกเขา? พวกเขาที่จะต้องศึกษาหะฐะโยคะ มีหะฐะโยคะมากมายหลายประเภท แต่มีเพียงราชาโยคะประเภทเดียวเท่านั้น มีเพียงการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจาะระลึกถึงเดียวเท่านั้นที่เรียกว่าราชาโยคะ ที่เหลือทั้งหมดคือหะฐะโยคะเพื่อสุขภาพของร่างกาย เพียงพ่อเท่านั้นที่สอนราชาโยคะนี้ สิ่งแรกคือดวงวิญญาณและจากนั้นก็เป็นที่ร่างกาย ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกายแทนที่จะเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็กลับมาผิดทาง เวลานี้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจาระลึกถึง:

1. กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและเฝ้าดูบทบาทของแต่ละคนในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวางในละครที่ลูกกำหนดไว้แล้วซึ่งไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไปนี้ จดจำบ้านที่แสนหวานของลูกและอาณาจักรที่แสนหวานของลูก ขจัดโลกเก่านี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก

2. อย่าฟ่ายแผ่มายา ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการเผาบาปของลูกในไฟของการจดจาระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาโดยการปลุกเรียกสถานภาพเทพของลูกในวิธีที่ถูกต้องสำหรับดีพมาลา

ก่อนหน้านั้น ในวันดีพมาลา ผู้คนจะจุดประทีปอย่างเป็นระบบและให้ความใส่ใจว่าประทีปเหล่านั้นจะไม่ดับ พวกเขาจะเทน้ำมันลงไปและทำการปลุกเรียกอย่างถูกวิธี เวลานี้แทนที่จะใช้ประทีป(ตะเกียง) พวกเขา

เพียงใช้หลอดไฟ เวลาที่พวกเขาไม่ได้เฉลิมฉลองดีพมาลาแล้ว เพราะดีพมาลาได้กลายเป็นเพียงรูปหนึ่งของความบันเทิงเท่านั้น วิธีการปลุกเรียก นั่นคือ ความพยายามทางจิตวิญญาณได้จบสิ้นไปแล้ว ความรักได้สิ้นสุดลงแล้ว และเหลือเพียงแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวเท่านั้น และด้วยเหตุนี้เองลักษณะซึ่งเป็นรูปของผู้ประพันธ์ที่แท้จริง ไม่ได้มาหาใคร อย่างไรก็ตามลูกทั้งหมดได้ปลุกเรียกสถานภาพเทพของลูกอย่างถูกต้อง และด้วยเหตุนี้ลูกเองจึงกลายเป็นเทพ

คติพจน์: จงมีทัศนคติ สายตา และสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอ เพราะเพียงเมื่อนั้นงานของการให้คุณประโยชน์ต่อโลกจะสำเร็จเสร็จสิ้น

*** โอม ชานติ ***